

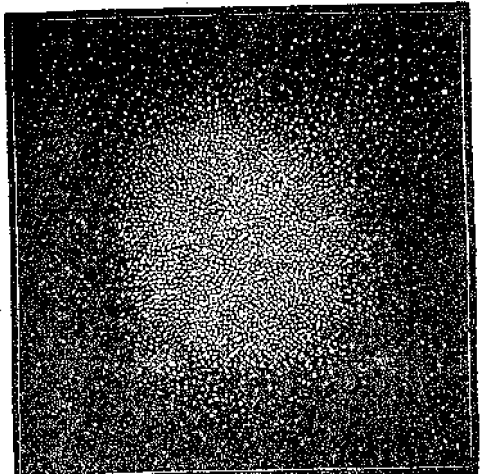
ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΠΑΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ Θ'.
ΑΡΙΘ. 108.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1876. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ: 10.

Συνδρ. ἔτησις, Ἀθηνῶν Δρ. 1—
» » Ἐπαρχιῶν » 1,20
» » Ἐξωτερικοῦ » 2—

Σπορὸς ἀστέρων :
πλησίον τοῦ Ἀστερισμοῦ ω Κενταύρου.

Πρὸς τοὺς μικροὺς συνδρομητὰς τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Παίδων

Ἀγαπητοὶ μου μικροὶ φίλοι.

Εὐτοχῶς μὲ τὸ φύλλον τοῦτο ἡ μικρὰ ἡμῶν Ἐφημερίς κλείει καὶ ἄλλο ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς.

Ἐπὶ ἑννέα ὄλα ἔτη τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς ἐπισκέπτεται κατὰ μῆνα τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς ὄχι ἄλλοιους συνδρομητὰς αὐτῆς κομίζουσα εἰς αὐτοὺς ἀναγνώσματα ποιητικὰ, τερψίβομα καὶ διδακτικὰ.

Καθ' ὅλον δὲ τοῦτο τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα ὁ συντάκτης τῆς ἑνα μόνον ἔσχε σκοπὸν περὶ τὴν σύνταξιν αὐτῆς, καὶ τοῦτον συναισθάνεται, ὅτι ἐπεδίωξε μετὰ ζήλου, αὐταπαρνήσεως καὶ θυσίας, προσπαθῆσας

τὸ καθ' ἑαυτὸν ὅπως καταστήσῃ αὐτὴν ἱκανὴν ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὴν πνευματικὴν κατάστασιν καὶ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς ἐνισταμένης γενεᾶς τοῦ ἔθνους μας. Χαίρει δ' ἀπὸ μέσης καρδίας, ὅτι οἱ ἀγῶνές του οὗτοι ἀναγνωρίζονται καὶ ἐκτιμῶνται οὐ μόνον ὑπὸ τῶν μικρῶν συνδρομητῶν καὶ συνδρομητριῶν του, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γονέων των, καὶ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην θεωρεῖ ὡς τὴν μεγίστην τῶν ἀνταμειβῶν.

Χαίρει προσέτι ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν ᾗξησεν, ἀλλὰ λυπεῖται, ὅτι ἡ αὔξησις δὲν εἶναι τοσαύτη, ὥστε νὰ δικαιολογῇ τὴν δις τοῦ μηνὸς ἔκδοσιν αὐτῆς. Ἐὰν οἱ νῦν συνδρομηταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων ἐνεργήσωσιν ὀλίγον τι δραστηριώτερον πρὸς αὔξησιν τῶν συνδρομητῶν, θέλουσι μετ' οὐ πολὺ ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀναγινώσκωσιν αὐτὴν δις τοῦ μηνός.

Περὶ τῶν προσέτι κρίνω νὰ προσθέσω ἐνταῦθα, ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1877, ὅπως καὶ κατὰ τὸ ἦδη λήγον, θέλουσι γένοι οὐσιώδεις βελτιώσεις, διότι σκοπὸς καὶ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ καταστήσω ποτὲ αὐτὴν ἐφάμιλλον μὲ τὰς ἐφημερίδας τοῦ εἴδους τούτου εἰς ἄλλας χώρας τῆς γῆς, ἂν καὶ ἐκεῖ ὑπάρχωσι περισσότερα εὐκολαὶ καὶ μέσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἐπειδὴ δὲ παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ εἰς πάσας ἡμῶν τὰς ἐπιχειρήσεις ὀρεῖσθε μὲν ν' ἀρχώμεθα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὸν Θεὸν νὰ τελειώνωμεν, χρέος πάντων ἡμῶν εἶναι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ λήγοντος τούτου ἔτους νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Δοτῆρα τῆς υγείας καὶ παντὸς ἄλλου ἀγαθοῦ, ὅπερ κατ' αὐτὸ ἀπηλαύσαμεν, καὶ ἀναθεωροῦντες τὸ παρελθὸν νὰ ζητήσωμεν ἐξ ὕψους χάριν καὶ δόνασιν ὅπως ζήσωμεν εὐσεβέστερον καὶ χρησιμώτερον εἰς τὸ μέλλον.

Εὐχαριστῶν καὶ ἐφέτος πάντας τοὺς καλοὺς ἀντα-

ποικρῶς καὶ φίλους μου διὰ τὴν ὁποίαν μοὶ παρέσχον συνδρομὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καὶ πάντας τοὺς μικροὺς συνδρομητὰς διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον των, εὐχομαι νὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ εὐρω πάντας ὑμᾶς ἐν ὑγιᾷ διατελοῦντας κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ νέου ἔτους 1877.

ἠγαίνετε·

Ὁ συντάκτης

Μ Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.

ΠΕΡΙ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ

ΚΕΦ. Αον.

Ἐκπληροῦντες τὴν ὁποίαν ἐδώκαμεν ὑπόσχεσιν εἰς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν ἀρχίζομεν ἀπὸ τοῦ φύλλου τούτου τὴν δημοσίευσιν σειρᾶς ἀρθριῶν περὶ Γεωλογίας, τὰ ὁποῖα ἐλπίζομεν ὅτι θὰ παρέχωμεν ὄχι μόνον ἀφέλειαν ἀλλὰ καὶ εὐχαρίστησιν εἰς πάντας. (Σ. Ἐ. Π.)

Ἡ λέξις Γεωλογία εἶναι σύνθετος ἐκ τῶν λέξεων γῆ καὶ λέγω καὶ σημαίνει τὴν ἐπιστήμην ἐκείνην, ἣτις ἐνασχολεῖται εἴτε πραγματεῖται περὶ τῶν ὑλῶν, αἱ ὁποῖαι συνιστοῦν τὸν φλοιὸν τῆς Γῆς μας, περὶ τῷ τρόπῳ, καθ' ὃν αἱ ὕλαι αὗται εἶναι διευθετημέναι, καὶ περὶ τῶν αἰτιῶν, αἱ ὁποῖαι παρήγαγον τὴν τοιαύτην διευθέτησιν.

Διὰ τῆς λέξεως, "φλοιὸς τῆς Γῆς," ἐννοοῦσιν οἱ γεωλόγοι τὸ ἐξωτερικὸν ἐκείνου περικάλυμμα τῆς Γῆς, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ στερεᾶς ὕλης, καὶ εἶναι προσιτὸν εἰς τὰς βρεῦσας τοῦ ἀνθρώπου.

Ὀνομάζεται δὲ φλοιὸς, πρὸς διάκρισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους αὐτῆς, περὶ τῆς φύσεως καὶ συνθέσεως τῆ ὑποκρίτου δὲν γνωρίζομεν εἰς αὐτὴν τίποτε, διότι εἶναι εἰς ὑγρὰν διάπυρρον κατάστασιν, καὶ ἐπομένως δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἐξετάσωμεν.

Ὁ φλοιὸς οὗτος ἂν καὶ δὲν ἦναι πολὺ παχὺς, παρουσιάζει ὅμως πολλὰς καὶ ποικίλας ὕλας πρὸς ἐξέτασιν, καὶ μᾶς ἀποκαλύπτει ἐπαγωγικῶς, ἥτοι διὰ συλλογισμοῦ ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα περὶ τοῦ καθ' ὅλου ἢ ἐκ τῶν μερικῶν περὶ τοῦ γενικοῦ, ἀρχαίαν τινα ἱστορίαν τῆς γῆς πολὺ διδακτικὴν καὶ ἐνδιαφέρουσαν.

Εἰς τὸν φλοιὸν τοῦτον ἀνιχνεύομεν μακρὰς τινας σειρὰς φυσικῶν συμβάντων, πολὺ ἀξιοσημειώτους μεταβολὰς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας καὶ προοδευτικὴν κλίμακα ζωικῆς καὶ φυτικῆς ζωῆς ἐπὶ μακρὰς σειρὰς αἰῶνων πρὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Γεωλογία, λοιπὸν, ὡς βλέπουσιν οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται, εἶναι ὄχι μόνον σπουδαιότατη, ἀλλὰ καὶ εὐγενεστάτη ἐπιστήμη, εἶναι δὲ καὶ ἀφελιμοτάτη εἰς τὰς τέχνας, τὸ ἐμπόριον, τὴν γεωργίαν καὶ τὰς οἰκιακὰς καὶ κοινωνικὰς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὰς ὁποῖας μᾶς παρέχει ὁδηγίαν περὶ πολλῶν χρησίων μεταλλικῶν οὐσιῶν.

Αἱ ἀνόργανοι ὕλαι, αἱ μὴ ἀνήκουσαι δηλ. οὔτε εἰς τὰς ζωϊκὰς, οὔτε εἰς τὰς φυτικὰς, αἱ ἀποτελοῦσαι τὸν φλοιὸν τῆς Γῆς, μᾶς παρουσιάζονται ὑπὸ τὰς ἑξῆς τρεῖς κυρίας διακεκριμένας μορφαί. Πρῶτον ὡς βράχοι κρυσταλλώδους ὕφης. Οὗτοι γενικῶς εὐρίσκονται διεσπαρμένοι εἰς ἀτάκτους ὄγκους καὶ, ὡς πιστεύεται, ἐσχηματίσθησαν διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ πυρός· ὅθεν καὶ καλοῦνται πυρογενεῖς ὕλαι.

Δεύτερον, ὡς βράχοι ἀργιλώδεις, ἀμμώδεις, τιτανώδεις ἢ ἐξ ἄλλων ὑλῶν· οὗτοι εὐρίσκονται πάντοτε διατεθειμένοι κατὰ στρώματα καὶ, ὡς φαίνεται, παρήχθησαν ἐκ κατακαθισμάτων διαλύσεως τῶν ὑλῶν τούτων εἰς τὸ ὕδωρ· ὅθεν καὶ καλοῦνται ὕδατογενῆ στρώματα.

Τρίτον, ὡς ὄρυκτὰ μεταλλοειδῆ, ἀτάκτως διεσπαρμένα μεταξὺ τῶν δύο προηγουμένων εἰδῶν βράχων.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ παραλείψωμεν τὰ τελευταῖα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐξετάζονται κυρίως ὑπὸ τῆς Μεταλλουργικῆς, καὶ θὰ περιορισθῶμεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ὕδατογενῆ στρώματα καὶ τὰ ὄργανικὰ κείμενα, τὰ εὐρισκόμενα ἐντὸς αὐτῶν. (Ἀκολουθεῖ.)

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΡΙΟΝ.

ἡ

Ἡ κυρὰ Καλὴ καὶ ἡ παρακαταθήκη τῆς.

(Συνέχεια τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ.)

Δίκα ὅλα ἡδὴ ἔτη παρῆλθον ἀφότου τὰ κύρια πρόσωπα τοῦ παρόντος διηγήματος ἐγκαταστάθησαν εἰς τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης, καὶ ἡ μὲν Λουίζα εἶχεν ἀναπτυχθῆ εἰς ὠραίαν καὶ καὶ ὑπὸ τὴν χρηστὴν διδασκαλίαν τῆς δεσποινίδος Ρόζας εὐγενῆ καὶ εὐσεβῆ νεανίδα, ὁ δὲ Κάρολος εἰς παλικάριον ἔτοιμον νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἀδελφὴν του καὶ τὴν κυρὰ Κιὰλὴν κατὰ παντός, εἰς τὴν ἤθελε τολμήσει νὰ τὰς ἐνοχλήσῃ.

Καὶ ὅμως ἐκατοικοῦσαν εἰς αὐτὴν εἰς τὰ αὐτὰ μικρὰ καὶ πενιχρὰ, ἀλλὰ καθαρὰ καὶ εὐπρεπῆ ὁμοίαια τῆς κυρίας Σμιθ· χάρις δὲ εἰς τὰς ἀκουράστους προσπαθείας τῆς μαύρης τροφοῦ των, οὐδενὸς τῶν ἀναγκαίων ὑστερήθησαν· καὶ διὰ τῆς συστάσεως τῆς κα-

λῆς Ῥόζας εἶχον σχετισθῆ καὶ μὲ διαφόρους ἄλλας καλὰς οἰκογενεῖας, εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὑποίων τὰ ὅπε- δέχοντο πάντοτε μὲ πολλὴν εὐχαριστήριον καὶ εὐτέ- ναιαν.

Ἡ κορὰ Καλὴ τακτικῶς πᾶσαν ἡμέραν ἐξήρχετο τακτικὰ μὲ τὸ πανέριόν της πλήρες κουλουριῶν, τὰ ὅποια ἐπέλει εἰς οἰκογενεῖας καὶ οὕτως ἐξοικονομεῖ τὰ πρὸς τροφήν, ἐνδυμασίαν καὶ κατοικίαν αὐτῶν χρειωδῆ.

Ἡμέραν δέ τινα, ἐνῷ κατὰ τὴν συνήθειάν της ἐπο- ρεύετο διὰ τινος τῶν κυρίων δδῶν τῆς πόλεως μὲ τὸ πανέριον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της, συλλογιζομένη τὰς ὁποίας ἡ θεία Πρόνοια εἶχεν ἐπιδαψιάσει εἰς αὐ- τὴν εὐλογίας, χωρὶς νὰ φαίνεται, ὅτι προσεῖχεν εἰς τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας τὸ στερεὸν βᾶδισμα καὶ ἡ ἀπλὴ ἀλλὰ καθαρὰ ἐνδυμασία της ἐξέστυραν ἐκ τοῦ πλήθους, αἴφνης, ὡς ἐὰν προσεβλήθη ὑπὸ μανίας, ἔκπλεν ἐν πῆδημα εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἐξεφώνησεν,

“Ἐξοπνος εἶμαι ἄρα γε, ἢ κοιμοῦμαι ; ..

Τὸ πανέριον ἔπεσεν ἀπὸ τὴν κεφαλὴν της, τὰ δὲ κουλούρια διασκορπίσθησαν ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν μαγῶν, οἵτινες ἐρρίφθησαν ἐπ’ αὐτῶν ὡς γόπες καὶ ἐν ἀκαρεῖ τὰ κατεδρόχθησαν.

Ἄλλ’ ἡ κορὰ Καλὴ αὐδεμίαν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὰ κουλούρια οἱ ὀφθαλμοὶ της ἦσαν προσηλωμένοι εἰς ἄλλα πολυτιμότερα ἀντικείμενα.—εἰς κυρίαν ναυ- ρὰν στηριζομένην ἐπὶ τοῦ βραχίονος πελιδνοῦ, ἄλλ’ ἐβγανοῦς τινος κύριου.

“Ναὶ, δὲν ἀπατώμαι, ἐξεφώνησεν ἐκ νέου. Εἶναι οἱ δεσπότης μου!” καὶ ἐρρίφθη εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν.

“Διώξατε τὴν τρελὴν αὐτὴν μαύρην!” ἔκραξεν εἰς τῶν παρευρισκομένων εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν, διὰ νὰ μὴ ἐνοχλῆ τοὺς κυρίους κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τοὺς δρόμους.”

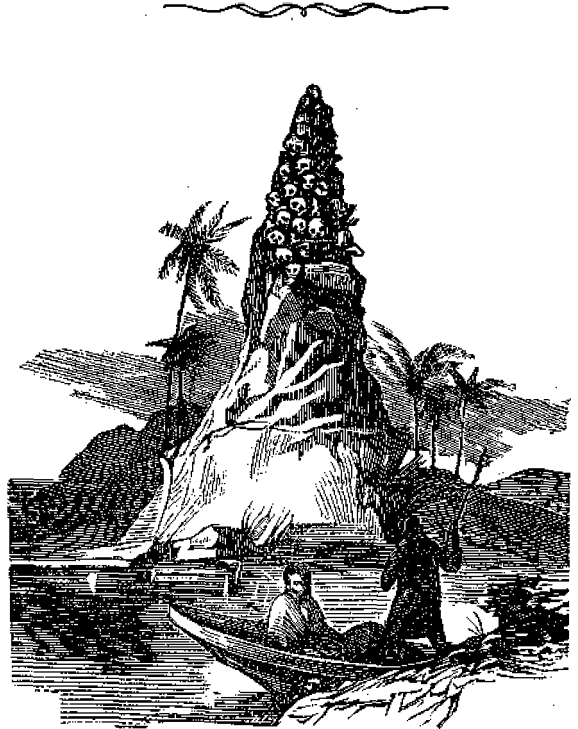
“Ἡ κορὰ μου! ἡ κορὰ μου!” ἐξεφώνησεν ἡ μαύρη μετ’ ὀλολογμῶν, πιάσασα τὸ φόρεμα τῆς κυ- ρίας διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ τὴν χεῖρα τοῦ κυρίου διὰ τῆς ἄλλης.

“Σὺ εἶσαι Δάφνη!” ἐξεφώνησαν ἀμφότεροι συγ- κεινημένοι εἰς τὴν θέαν τῆς ἀρχαίας δούλης των καὶ τὴν ἐσῆκωσαν ἐκ τῶν γονάτων της, ἐπὶ τῶν ὀ- παίων εἶχε πέσει.

“Τοὺς ἔχω τέλος πάντων! τοὺς ἔχω τέλος πάν- των!” ἐξηκολούθει φωνάζουσα ἐκ τῆς χαρᾶς “Τὰ παιδία τώρα εἶναι ἀσφαλῆ! Δοξασμένον ἄς ἦναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου!”

Τίς δύνатаι νὰ παραστήσῃ διὰ λέξεων τοὺς παλ- μοὺς τῆς χαρᾶς, οἵτινες διηγέρθησαν εἰς τὴν καρ- δίαν τῆς μητρὸς ἐκείνης, ἢ τὴν βαθεῖαν οἰγὴν, ἣτις

ἐξωγραφίσθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χλωμοῦ ἀλλὰ φι- λοστόργου ἐκείνου πατρὸς! (ἀκολουθεῖ.)

ΠΕΙΡΑΜΕΣ ΕΣ ἈΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΚΡΑΝΙΩΝ.

Ἐκ τὴν δυτικὴν Ἀφρικὴν.

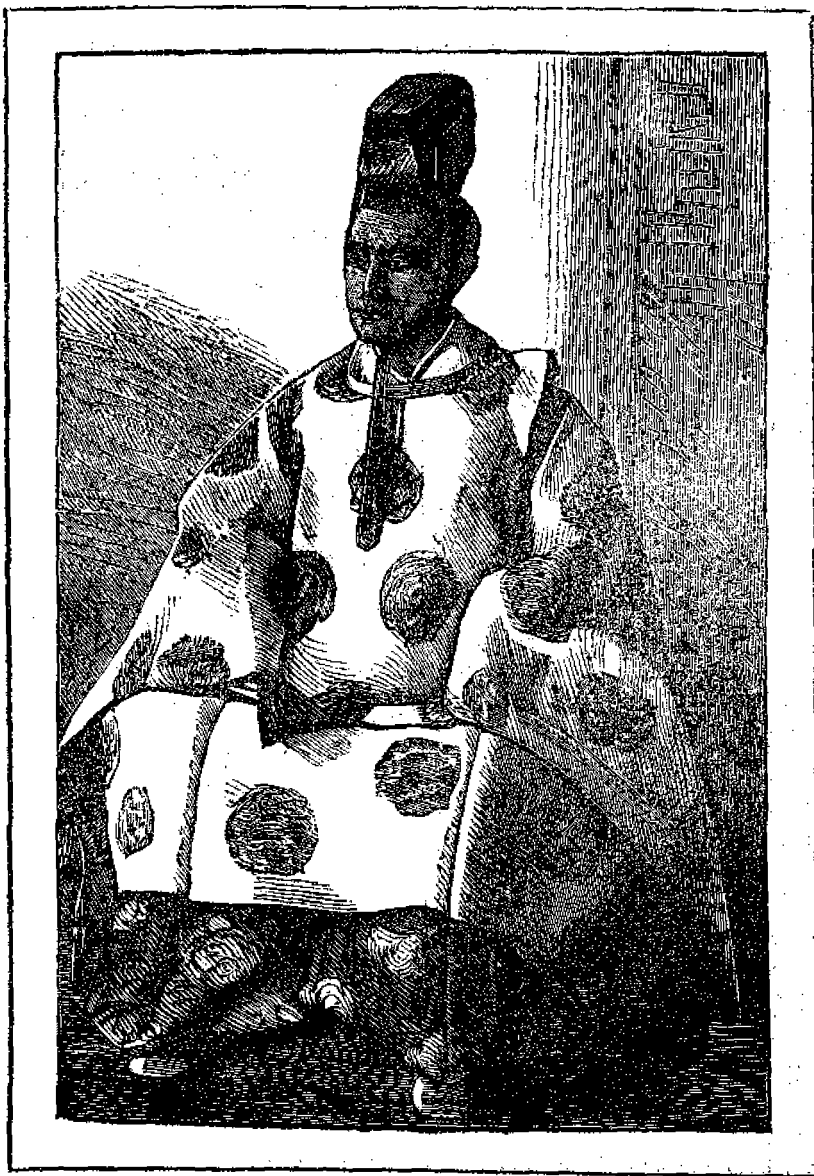
Πόσον σκληροὶ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἦναι οἱ μαῦ- ροὶ τῆς Ἀφρικῆς! Κοιτάξετε τὸν σωρὸν τῶν κρανίων, τὰ ὅποια σχηματίζουσι τὴν εἰς τὴν προκειμένην εἰκό- να πυραμίδα. Πόθεν, καὶ πῶς νομίζετε ὅτι οἱ ἄνθρω- ποὶ ἐκεῖνοι προμηθεύονται τὰ κρανία ταῦτα; Εἶναι ἀ- ποτρόπαιον εἶς καὶ νὰ τὸ συλλογισθῆ τις ἄλλ’ ὅμως εἶναι ἀληθές. Οἱ θεοὶ τῶν ταλαιπτῶρων ἐκείνων μαῦ- ρων εἶναι τόσοι σκληροὶ, ὅτε δὲν ἀρέσκονται τόσοι εἰς βωμοὺς καὶ ναοὺς ἐκ ἔδου, ἢ μαρμάρου, ἢ ἀλ- λης τινὸς ὕλης, ὅσον ἐς ἀνθρωπίνων κρανίων! καὶ λοιπὸν μορεῖδες κατατρίβονται κατ’ ἔτος ἵνα προμη- θεύσωσι τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀλεῖν!

Πόσον τυφλῶναι τὸν ἄνθρωπον ἡ δεισιδαιμονία, καὶ τὸν καθιστᾷ κατώτερον καὶ αὐτῶν τῶν κτηνῶν!

Δυστυχῆ ὄντα! Ἀγωνίζονται νὰ καθησυχάσωσι τὰς τάψεις τῆς συνειδήσεώς των καὶ νὰ ἐπιτύχωσαν εἰρή- νην, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουσι ποῦ καὶ πῶς νὰ τὴν ἔχ- τήσωσι.

Τὸ αἷμα καὶ μόνον τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναται νὰ καθαρίσῃ τὴν συνείδησιν καὶ νὰ φέρῃ εἰρήνην εἰς τὴν τεταραγμένην ψυχὴν—οἱ δὲ κα-

τέχοντας τὸ μέσον τῆς γνώσεως τοῦτου θρεῖλου νὰ ἴδωμεν ἄφρικανὸς ἕως ἐλευθερωθῆσι τῆς τρομαρᾶς τὰς τὸ προμηθεύσασιν εἰς τοὺς ἐσκοτισμένους ἐκείνους τῆς πνευματικῆς ἀνάστασεως.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ.

Ἡ μεγάλη αὐτοκρατορία τῆς Ἰαπωνίας ἐκυβερνᾶτο μέχρις ἐσχάτων κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον·

Ὁ αὐτοκράτωρ ὡς ἱερὸν πρόσωπον δὲν ἐπετρέπετο νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν λαόν· τὸ δὲ Κράτος αὐτοῦ ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ συμβουλίου συνισταμένου ἐκ τῶν μαγιστάνων αὐτοῦ.

Οἱ μαγιστᾶνες οὗτοι ἦσαν μικροὶ βασιλεῖς εἰς τὰς

ὁποίας ἐδιοίκουν ἐπαρχίας· αὐτοὶ συνέλεγον τοὺς φόρους, αὐτοὶ ἐστρατολόγουν καὶ ἐγόμενον ἑκαστος τῶν στρατῶν αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτοὺς ὑπήκουον οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ἐδίδον δὲ εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἐν καιρῷ εἰρήνης ὀφειζόμενον ποσὸν χρηματικόν, ἐν καιρῷ δὲ πολέμου τῷ ἐχορήγουν καὶ τὸν στρατὸν καὶ ἀκλήρωνεν τὰ ἔξοδα αὐτοῦ.

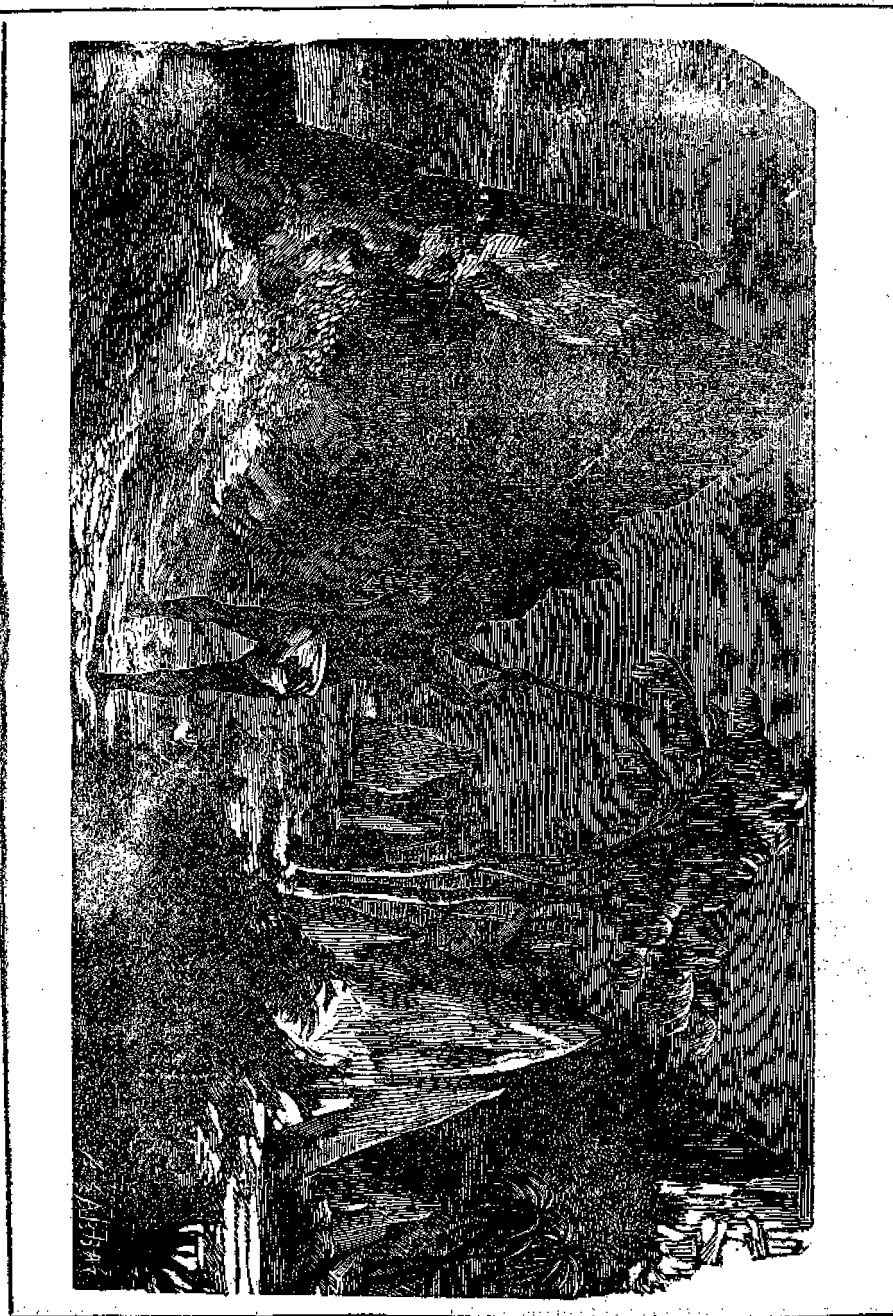
Ἀέρας πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ αὐτοκράτωρ τῆ συμ-

βουλῇ καὶ συνδρομῇ ξένων κινήσας, ἀπεφάσισε νὰ ἐλευθερωθῇ τῆς δυσσεύτου κατακλείσεως, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ μαγιστᾶνες τοῦ τῶν ὅλων περιορίσει, καὶ χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ αὐτῶν. Ἐξέδωκε σὺνταγμα, διὰ

τοῦ εἰσῆλθαι εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ὅντες δὲ φροσινώμονες καὶ πρακτικοὶ οἱ Ἰαπωνοὶ εἶδον ὅτι εἶχον ἀνάγκην τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν τεχνῶν τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν Ἑυρωπαίων καὶ

Μυθικὰ Τεμπλῶν.

(Ἰδὲ σελίδα ἐπομένην.)

τοῦ ὁποίου ἀφηροῦντο ἀπὸ αὐτοῦ διὰ τῶν τὰ πρόνομια καὶ ἡ ἐξουσία καὶ μεταβιβάζοντο εἰς τὸν λαὸν καὶ τὸν ἀδιοκράτορα. Τὸ σὺνταγμα τοῦτο εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἰαπωνίαν ἀπεδέχθησαν πάντες καὶ οὕτω τὸ Κρά-

ῆνον τὰς θύρας τῶν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη τῆς γῆς. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀφελήθησαν μεγάλας χρεὶς τῆς συρροῆς ξένων βιομηχανῶν, ἐπιστημόνων, καὶ ἰδίως ἱεροκρηθῶν, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις προ-

σελαθεν ἀμέσως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της.

Διὰ τὴν μὴ ἐξαρτᾶται δὲ τὸ Κράτος αἰωνίως· ἐκ τῶν ξένων ἔστειλαν εἰς Ἀμερικὴν καὶ Ἐδρώπην νέους ὅπως οὐποδῶσαι τέχνας καὶ ἐπιστήμας καὶ ἐπανέλθωσι καὶ διδάξωσιν αὐτὰς εἰς τοὺς συμπολίτας των.

Ἐξετάσαντες τὸν χριστιανισμὸν καὶ εδρώντες αὐτὸν ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ ἀνώτερον τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας, ἦτις ἦτο εἰδωλολατρεία, ἐκήρυξαν ὅτι ἡ καθεστῶσα θρησκεία ἔπαυεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι τοιαύτη, καὶ ὅτι οὐκ αἱ θρησκείαι ἐθεωρῶντο τοῦ λοιποῦ ἔσαι ἐνώπιον τῶν νόμων.

Ἐσχάτως δὲ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον ἐνομοθέτησαν καὶ τὴν Κυριακὴν ἡμέραν, ὡς ἡμέραν ἀναπαύσεως. Τὸ τελευταῖον τοῦτο κυβερνητικὸν μέτρον ἔδωκεν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἱεραποστόλους νὰ κηρύττωσι καὶ διαδίδωσι τὸ Ἐὐαγγέλιον, εἰς δὲ τὸν λαὸν ν' ἀκροάζεται καὶ ἐξετάζη τὰς Ἀγίας Γραφὰς καὶ οὕτως ὁ Χριστιανισμὸς προβαίνει ταχέως· εἰς τὴν μέγαλην καὶ πλουσίαν ἐκείνην χώραν.

Ἐδήμωσαν προσεῖτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, τὰ ὅποια ἐχρησίμευον πρὸς συντήρησιν χιλιάδων ἀργῶν καὶ κακοηθῶν μοναχῶν, τὸ δὲ μέτρον τοῦτο ἦτο ἐλεθριώτερον διὰ τὴν εἰδωλολατρείαν παρὰ πᾶν ἄλλο· οἱ μοναχοὶ δὲ μὴ ἔχοντες ἄλλους πόρους ἤρχισαν νὰ πωλῶσι τὰ ἱερά των βιβλία εἰς τοὺς παντοπώλας καὶ τὰ λοιπὰ ἀφιερῶματα τῶν εἰδώλων των.

Οἱ αὐτοκράτορες τῆς Ἰαπωνίας ἔχουσι ὅπως οἱ σουλτάνοι τὸ κοινὸν ὄνομα τοῦ Μικαῶδου· ὁ δὲ νῦν Μικαῶς λέγεται ὅτι εἶναι ἔξυπνος, φιλόφρων, φιλελεύθερος καὶ ἐλεῦθερος προλήψεων.

Ἡ εἰς τὴν προηγουμένην σελίδα εἰκὼν παριστᾷ τὸν νῦν Μικαῶδον καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου του καὶ φέροντα τὴν βασιλικὴν ἀλουργίδα· ἀντὶ δὲ στεφάνου φέρει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἰδός τι μικροῦ τετραπλευροῦ προσκεφαλαίου ἐμπεπαρμένου μὲ ἀδάμαντας καὶ ἄλλους πολυτίμους λίθους.

ΤΕΡΜΙΤΑΙ.

Εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἰουνίου 1872 ἐδώκαμεν βραχεῖαν τινὰ περιγραφὴν τῶν ἐντόμων τούτων μετὰ μικρᾶς τινος εἰκονογραφίας. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἦθη τοῦ εἴδους τούτου τῶν μυρμηκῶν εἶναι περίεργα καὶ ἐπειδὴ ἐπετόχαμεν νὰ εὑρωμεν καλλιτέραν εἰκονογραφίαν, ἀπεφασίσσαμεν νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰ ἐκεῖ δημοσιευθέντα ὀλίγα τινὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς περιγραφῆς αὐτῶν.

Οἱ Τερμίται εἶναι εἶδος μυρμηκῶν χρώματος λευ-

καποῦ, ὅθεν καὶ λευκοὶ *μύρμηκες* ὀνομάζονται τὸ ὄνομα τερμίτης ἔλαθον, διότι εἶναι τὸσον ἀδιδραγαί, ὥστε εἰς τὰς ἐκδρομὰς των κατατρώγουν πᾶσαν ζωτικὴν καὶ φυτικὴν οὐσίαν.

Εἶναι δὲ τριῶν εἰδῶν, 1) οἱ κτίζοντες τὰς φωλεὰς των εἰς τὴν γῆν, 2) οἱ κατασκευάζοντες αὐτὰς ἐπὶ δένδρων καὶ οἱ κλάνηται, οἱ μὴ ἔχοντες σταθερὰν κατοικίαν

Ἄπαντα ταῦτα τὰ εἶδη διαιτῶνται κατὰ σμήνη, τὰ ὅποια κυβερνῶνται δημοκρατικῶς. Οἱ πολῖται οἱ ἀποτελοῦντες τὰς δημοκρατίας ταύτας διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις 1) τοὺς ἄρρανας, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποκλειστικῶς ἀποτελεῖται ὁ στρατός, καθήκον τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ ὑπερασπιζέται τὴν δημοκρατίαν καὶ τηρῆ τὴν τάξιν, 2) τὰς θηλάσας, τῶν ὁποίων ἔργον εἶναι ἡ τεκνοποιία, καὶ 3) τοὺς ἐργάτας, οἵτινες καταγίνονται εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν φωλεῶν καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν νεογνῶν.

Ἐν τῶν περιέργων φαινομένων εἰς τοὺς μῆρηκας τούτους εἶναι αἱ θήλαι· αὐταὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐγκυμοσύνης των γίνονται πολλάκις 2 χιλιάδας· φερός μεγαλειότεραι κατὰ τὸν ὄγκον καὶ τὸσον μεταβάλλουσι τὴν μορφήν των, ὥστε δὲν ὁμοιάζουσιν πλέον, τοὺς μύρμηκας. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ τοκετοῦ τὰ ὠτὰ δὲν γεννῶνται ὅλα διὰ μιᾶς, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν, 80 χιλιάδες τὴν ἡμέραν ἢ 30 ἑκατομμύρια τὸ ἔτος· ἀφοῦ δὲ παύσει νὰ γεννᾷ ἡ μήτηρ ἀποθνήσκει· ὥστε ἡ ζωὴ της δὲν φαίνεται νὰ ἦναι μακροτέρα τῶν 18 μηνῶν.

Αἱ κατοικίαι τῶν Τερμιτῶν, τὰς ὁποίας παριστᾷ ἡ ὀπίσθεν εἰκονογραφία εἶναι ποικίλαι κατὰ τὸ σχῆμα, τὸσον δὲ στερεαὶ ὥστε αἱ ἀγέλαι τῶν βουβαύων θέτουσιν ἐπ' αὐτὰς ἕνα τῶν συντράφων των ὡς σκοπὸν, ὅσάκις βίσκουν πλησίον ταιούτων χωρίων. Εἶναι δὲ τὸσον ὀψηλαί, ὥστε ὁμοιάζουσι μὲ καλύδας ἐντοπίων.

Ἡμεῖς ὁμιλοῦμεν πάντοτε μὲ περιφρόνησιν περὶ τῶν ἀδυνατίων τούτων ζωύφιων, ἀλλ' ἂν ἀνυποψώμεν, ὅτι ταῦτα κτίζουσι κατοικίας 500 φορές ὀψηλοτέρας τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἂν ὁ ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ κατασκευάζῃ κατ' ἀναλογίαν τοιαύτας κατοικίας, αὐταὶ θὰ ὑπερέβαινον κατὰ τὸ ὕψος τὰς μεγίστας πειραμίδας τῆς Αἰγύπτου II, βεβαίως θὰ ὠμολογοῦμεν, ὅτι ἐνώπιον αὐτῶν εἴμεθα νάνοι.

(ἄκολουθεῖ.)

ΣΚΟΠΕΥΩ ΝΑ ΓΕΙΝΩ ΑΝΗΡ.

“Ἡμέραν τινα διερχόμενος ὁδὸν τινα ὄχι μακρὰν κοριακοῦ τινος σχολείου, εἶδον τέσσαρα παιδιά ἱστάμενα καὶ συνομιλοῦντα, καὶ ἐπληρίασα αὐτὰ, διότι τὰ εἶχον ἴσαι εἰς τὸ σχολεῖον κατὰ τὴν προτεραίαν.

“Παιδί μου,” εἶπον εἰς τὸ μεγαλύτερον, “καὶ τί θὰ γείνης σὺ;” διότι τὰ ἤκουσα νὰ συνομιλῶσι περὶ τεχνῶν καὶ ἐμπορίου καὶ ἄλλων πολλῶν, τὰ ὅποια ἐπεθύμουν νὰ μάθωσι.

“Ἐγὼ σκοπεῶ νὰ γείνω γεωργός,” εἶπεν ἐκεῖνος διότι ἀγαπῶ νὰ ἐργάζομαι εἰς τοὺς ἀγρούς, θὰ ἦναι δὲ πολὺ εὐάρεστον νὰ ἔχω πρόβατα καὶ ἀγελάδας καὶ ἵππους καὶ οἶτον καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

“Πολὺ καλὰ,” εἶπον ἐγώ. Καὶ ἐγὼ παῖς ὢν πολὺ ἠγάπων τοὺς πρασίνοους ἀγρούς καὶ τὰ ἀγροκῆμια, ἔτι δὲ καὶ τώρα εὐχαριστοῦμαι, ὅταν εδρίσκωμαι μεταξὺ τῶν ἀγελάδων καὶ τῶν προβάτων. Ἄλλὰ, σὺ Ἰωάννη, τί ἐπιθυμεῖς νὰ γείνης;”

“Ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ γείνω πλοῦσιος, κύριε,” ἀπεκρίθη, καὶ νὰ ἔχω ὠραίαν οἰκίαν διὰ νὰ κατοικῶ καὶ νὰ ἤμπορῶ νὰ κἀμνω πᾶν ὅ,τι θέλω.”

“Πολλοὶ ἐσκέφθησαν οὕτω,” τῷ ἀπεκρίθη, “καὶ πολλοὶ ἀπέτυχον.”

“Καὶ σὺ Ἰάκωβε,” εἶπον εἰς τὸν τρίτον, “δύνασαι νὰ μοὶ εἴπῃς τί ἐπιθυμεῖς;”

“Μάλιστα, κύριε: ἐγὼ θέλω νὰ γείνω ξυλουργός. Ἀγαπῶ νὰ κατασκευάζω τραπέζας καὶ καθίσματα. Ἀγαπῶ νὰ κόπτω ξύλα, καὶ ἐμπήγγω καρφία καὶ νὰ κἀμνω ἄλλα τοιαῦτα.”

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ μικρὸς Ἰάκωβος ἔστατο μὲ τὰς χεῖρας ὀρθοῦσιν αὐτοῦ ἀτενίζων πρὸς ἐμὲ, ἐνῶ οἱ μελανοὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐξήστραπτον. “Λοιπὸν Ἰάκωβε,” εἶπον ἐγώ, — “Τί σκοπεύεις νὰ γείνης σὺ;”

“Ἐγὼ σκοπεῶ νὰ γείνω ἀνὴρ, κύριε,” ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, σταθεῖς συγχρόνως ἐπὶ τῶν δικτύλων τῶν ποδῶν τοῦ ὡς ἐάν ἀληθῶς ἐσκόπευε νὰ γείνη τοιοῦτος.

“Τῷ ὄντι καλὴ ἐπιθυμία!,” ἀπεκρίθη ἐγώ. “Καθὼν ἀπὸ οἴης, ὅποιονδῆποτε ἐπάγγελμα καὶ ἀν μάθῃ, καὶ ὁτιδήποτε κληθῆ νὰ κἀμῃ ἢ ὑποφέρῃ, δε προπαθῆ νὰ ἦναι ἀνὴρ.

Μεταχειρίζεσθε τὸν καιρὸν σας τώρα ἐπιωφελεῖς. Μανθάνετε ὅ,τι δύνασθε — φέρεσθε ἕσον δύνασθε καλὰ — ἐργάζεσθε μεθ’ ὅλης τῆς δυνάμεώς σας — ἀναγινώσκετε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἕσον ἤμπορεῖτε καὶ πράττετε πᾶν ὅ,τι δύνασθε ἵνα αὐξάνετε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὸ καλὸν πάντων τῶν περὶ ὑμᾶς.

“Δὲν ἀξίζουσιν ἕνα παρὰ τὰ παιδιά καὶ κοράσια, τὰ ὅποια δὲν μανθάνουν τὰ μαθήματά των καὶ εἶναι ὁ-

κνηρὰ καὶ ἀμελῆ καὶ ποτὲ δὲν ἀναγινώσκουσιν ἐν βιβλίῳ, καὶ δὲν δύνανται νὰ εἰπωσιν ἢ ν’ ἀποκριθῶσι τι, ὅταν τὰ κἀμνουν μίαν ἀπλὴν ἐρώτησιν.”

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Ἀνατολῆς.)

Τοὺς ἐξῆς στίχους ἐλάβομεν ἔκ τινος τῶν ἐν Προύσῃ συνδρομητῶν μας.

Πάτερ, εἶπε, μὴ ἡμέρα
Ἐν παιδί εἰς τὸν πατέρα,
Ἦκουσα ἐφημερίδα
Νὰ ἐκδίδουν καὶ τὴν εἶδα.

Εἶναι γὰρ μικρὰ παιδιά
Σὺν ἐμὲ τὴν Ἀγγλία.
Κ’ ἐγὼ θέλω νὰ τὴν πέρνω
Καὶ συνδρομητῆς νὰ γένω.

Εἰν ὠραία δὲν τὴν εἶδες;
Δὲν εἶναι ἐφημερίδες
Σὺν αὐτῇ μὲ ζωγραφίας,
Δὲν εἶδα ἄλλας ὅμοιας.

Εἶναι εὐθνή, μὲ εἶπον,
Ἐκεῖ πέρα εἰς τὸν κῆπον,
Ποῦ ὀπῆγα νὰ σονάξω
Χθὲς δὸδ ἄνθη καὶ νὰ παίξω.

Ἦκουσα νὰ τὴν διαβάξουν
Καὶ νὰ ὀῆς μέσα τί βάζουν!
Τί ὠραίας ἱστορίας!
Τί ὠραίας ζωγραφίας!

Τί δὲν θέλεις καὶ δὲν ἔχει,
Ὅ,τι θέλεις αὐτὴ γράφει,
Καὶ περὶ ἀστρονομίας
Καὶ περὶ φωτολογίας.

Πέντα εἰς χιλιάδες
Σὺν ἐμένα μικροὶ παῖδες
Εἶναι οἱ συνδρομηταὶ τῆς
Εἰς τὸν κῆπον μ’ ἐλεγέ τις.

Ὁ Κωστής καὶ ὁ Γιαννάκης
Καὶ ὁ γαίτων Μανωλάκης
Τακτικώτατα τὴν πέρνου,
Καὶ ποτὲ δὲν τὴν χορταίνου.

«Τί καλὴ ἐφημερίδα!»
«Σὺν αὐτῇ ἄλλη δὲν εἶδα.»

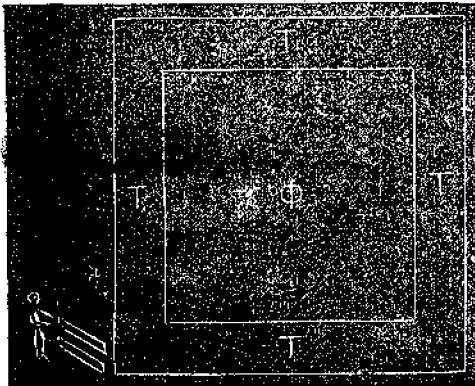
Χθές με εἶπ' ὁ Μινωάκις·
Καὶ ὁ θεῖός μου πολλάκις.

Κάμε καὶ ἐμέ κατέρα,
Ἰδοὺ θέλει ἡ μητέρα,
Ἐνα τῶν συνδρομητῶν της,
Ἄλλὰ ἐκ τῶν τακτικῶν της.

Θά σέ κίμω τὸ παιδί μου,
Θά σέ κίμω τὸ πουλί μου,
Εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔτος.
Στὸν συντάκτην ἐγὼ πρώτος

Θά νὰ γράψω νὰ μᾶς στέλλῃ·
Ἄν καὶ ἡ μητέρα θέλῃ.
Τὴν ἐφημερίδα ταύτην
Τὴν τοσοῦτον τερ-νοτάτην
Κὶ ἅμα διδακτικωτάτην.

A. A.

Πρόβλημα.

*Ἀνθρωπός τις ἔχει δύο σάνδας· ἓξ ποδῶν τὸ μῆκος ἑκάστην καὶ δι' αὐτῶν θέλει νὰ σχηματίσῃ ἐπίπεδον γέφυραν ὑπεράνω τῆς Γάφρου T, ἥτις εἶναι ὁ πῦθων τὸ πλάτος καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ φρούριον Φ. Τώρα πῶς δύναται νὰ τὸ κατορθώσῃ;

Αἰνίγμα.

Στὴν ἄμμον γενῶμαι ἐγὼ,
Ἐν κίστρῳ ὠραίῳ λαμπρῷ·
Στὴν βράχιν μου φέρω αὐτό,
Ἐνόςου ὑπάρχω καὶ ζῶ.
Καὶ ἂν με συλλάβουν ἐχθροί,
Ἀμέσως τὰς θύρας σφαλῶ
Ἄλλὰ τὸς ἀνοίγουν αὐτοί·
Μὲ πέρνουν, κ' ἐγὼ δὲν λαλῶ,
Τὰ τεύχη μου μένουσιν κενά

Ἄν ἔχουν φρουρὸν, στρατηγόν·
Τοιαῶτ' ἀπαντῶνται συχνά,
Ἄ εἶναι χωρὶς ὁδῶν,
Εὐρίσκουσι αὐτὰ ἐν τῇ γῆ,
Εἰς ὄρη, κοιλάδας, κρημνοὺς,
Πολλοὶ κηπουροὶ, γεωργοί,
Οἱ σκάπτοντες κήπους, ἀγρούς.
Ἄν ἔχω διόλου φωνήν,
Ἦ νοῦν, ἢ καὶ αἷμα ποσῶς.
Πλὴν, μ' εἶρε καλὸν πρὸς βαφῆν,
Τῆς Τύρου λαός ὁ σοφός·
Ἐν χρήσει μὲ εἶχον πολλῇ
Στολῶν ἐκλεκτῶν οἱ βασιεῖς,
Ὅποίας ἐφόρουσι πολλοὶ
Βροτοὶ ἰσχυροὶ, βασιλεῖς.

G. X.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμ. φύλλῳ αἰνίγματος.

Αἶνιγμα.

Τὸ ἔρωςαν οἱ ἐξῆς·

*Ἀθηνῶν Γ. Α. Γαριφαλῆς, Ε. Θ. Βενιζέλος, Ἀθ. Δ. Καλλιωνίδης, Ίων Δ. Δημάζοπουλος, Παισιῶς Σοφία Σάντου, Καλαμῶν Ἰ. Α. Κουρτάκης, Χαλκίδος Σοφία Εὔστασιου, Κοκκινοσείας Γ. Εὐ. Δημητριάδης, Χίου Ἀλέξ. Κυττάου, Βοιότης Ἀριστοτέλης, Γαβριλάκης, Κωνσταντινουπόλεως Δ. Λαμπρῆς, καὶ Δ. Ἰορδανίδης Μικρασιανοῦ.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖος ἐπροφῆτευσεν τὴν καταστροφὴν τῆς Βαβυλώνης;
2. Ποῖος τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Περσικοῦ Κράτους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων;
3. Ποῖος τὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ διὰ τῶν Ῥωμαίων;

Εἰδοποιήσεις.

Παρακαλοῦνται οἱ θέλοντες ν' ἀνανεώσωσι τὴν συνδρομὴν των καὶ διὰ τὸ ἐλευσόμενον ἔτος 1877 νὰ εἰδοποιήσωσι περὶ τοῦτου τὴν Διευθύνσιν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἐλευσομένου Δεκεμβρίου ἀποστέλλοντας συγχρόνως καὶ τὴν συνδρομὴν των διὰ γραμματοσήμων διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἢνα τοῖς ἀποσταλῆ ἰτχαίτως τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου 1877.

— Εἰς οὐδένα στέλλεται ἡ ἐφημερίς τῶν «Παιδῶν» ἄνευ προσληρωμῆς.

— Οἱ λύσαντες τὰς ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις παρακαλοῦνται νὰ μᾶς στείλωσι τὰς λύσεις ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου, ὅπως τοῖς ἀποσελωμέναι τὰ ἐρωτησόμενα βραβεῖα.

— Παρακαλοῦνται ἰδίως οἱ ἀπανταχοῦ ἀναπακοιταί μας νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσι πρὸ τοῦ τέλους τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου πῶς καὶ ἦναι ὅτι κατὰ τὸ 1877 συνδρομητὰί τῆς περιφερείας των ἢνα τοῖς ἀποστελωμένον ἴσον ἀριθμὸν φύλλων.

— Ὅστις κάμῃ πλείονας τῶν πέντε συνδρομητῶν κατὰ ποσότητι ταχυδρομικῶς εἰς τὴν Διεύθυνσιν τὰς συνδρομὰς, θὰ λαμβάνῃ εἰκοσι πέντε τοῖς ἑκατόν, τὰ δὲ ταχυδρομικὰ θὰ ἦναι εἰς βάρος τῆς Διευθύνσεως· τῆς ἐφημερίδος τῶν «Παιδῶν» Ὅστις δὲ κάμῃ εἰκοσι συνδρομητὰς θὰ λαμβάνῃ δωρεὰν ἐπὶ ἓν ἔτος τὸν ἀ' Ἰστοῦ τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίδα δι' οἰκογενεῖας· ἐπὶ εἰκοσιν ἤδη ἔτη ἐκδομένην.

— Ἀπαντα τὰ φύλλα τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἀνετυπώθησαν αἱ εὐρίσκονται παρὰ τῇ Διεύθυνσιν πρὸς πώλησιν.